

VIULUNSOITTAJA KATOLLA

Voi tavatonta, 60 :tä esiintyjää. Niin oli, Kuopion kaupunginteatterin lavalla.

Ja päivä oli perjantai 17. marraskuuta Herranvuona 2017.

Eläkeliiton Joensuun yhdistyksen väki oli pynttäytynyt parempiinsa ja matkustanut Hannun ”linjapiilillä” ”kuopijoon”. Kuulemma viulunsoittaja oli kivennyt katolle, varmaan päissään, ajateltiin. Eikö mitä, ei ollut katolla, mutta sitä enempi oli maassa, tai tarkemmin, lavalla, niitä esiintyjä.

Matkamiehen esittämään kysymykseen, kuinka monta esiintyjää oli aloituskokoonpanossa lavalla, ei kukaan antanut oikeaa vastausta, autossa tulomatkalla, paljon heitä oli, kuului vastaus, niin oli, 34.

Niin se juoni: Viisi naimaikäistä tytärtä ja isä, entäs ”topakka” vaimo.

Kaikkein eniten ”helteessä” oli isä, maitomies Tevje. Hyväsydäminen maitomies olisi halunnut, että kaikki tyttäret olisivat tehneet hyvät naimakaupat, hyvään säätyyn, mutta se rakkaus.

Jos ei tänäkään päivänä naimisiinmeno ole yksikertaista asianomaisten kannalta, eikä suvunkannalta, ei se ollut sitä köyhällä juutalaisella maitomiehellä Tevjellä, tai paremminkin tyttärillä. Kuten

tunnetaan juutalaisten kohtalo ”antisemitismi” luo varjon Tevjen kotikylään ja he joutuvat jättämään rakkaan kotiseutunsa ja muuttamaan muualle.

Näytelmä sisälsi paljon molempia, iloa ja traumaa. ”Kuju” Hyttinen sopii Tevjen osaan, kuin...

Teatterin jälkeen paluu arkeen oli, sanoisin ”julma”, mentiin Ikeaan. Tavarankasaus, yltäkylläisyys, onko se meidän ”riesa” johon on sopeuduttava?

Lähtö kotimatalle oli sananmukaisesti sekavaa, pelättiin, että osa matkalaisista oli hukkunut tavarankasaukseen, niinkin voi ”turhuudenmarkkinoilla” käydä.

Lopulta saatiin tavarakasat ja niiden alle kätkeytyneet matkalaiset kyytiin. Melko tyytyväisissä merkeissä taivallettiin kotikaupunkiin Joensuuhun ihmettelemään mihin tarvitaan kaksitusinaa kenkälusikkaa jotka oli tarttunut mukaan ”halavalla”.

Se oli vuoden seitsemäs ja viimeinen teatterimatka, kukaties.

Matkamies

2017